

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 2 juli 2020
(OR. en)

9338/20

**Interinstitutioneel dossier:
2020/0132 (NLE)**

**SOC 438
EMPL 340
EDUC 267
ECOFIN 555
JEUN 56**

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	2 juli 2020
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.:	COM(2020) 277 final
Betreft:	Voorstel voor een AANBEVELING VAN DE RAAD inzake Een brug naar banen – versterking van de jongerengarantie en tot vervanging van de Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2020) 277 final.

Bijlage: COM(2020) 277 final

Brussel, 1.7.2020
COM(2020) 277 final

2020/0132 (NLE)

Vorstel voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

inzake Een brug naar banen – versterking van de jongerengarantie

en

tot vervanging van de Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie

{SWD(2020) 124 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

Het voorstel voor een aanbeveling van de Raad “**Een brug naar banen – Versterking van de jongerengarantie**” komt tegemoet aan een politieke toezegging van Commissievoorzitter Ursula von der Leyen en werd aangekondigd in de mededeling “Een sterk sociaal Europa voor rechtvaardige transities” van 14 januari 2020¹. Het levert een belangrijke bijdrage aan de lopende uitvoering van de **Europese pijler van sociale rechten** ter versterking van beginsel 4 (“actieve ondersteuning bij het vinden van werk”). Het maakt deel uit van een reeks maatregelen die door de Commissie zijn voorgesteld om de werkgelegenheid voor jongeren te stimuleren en zijn gepresenteerd in de mededeling “Ondersteuning van de werkgelegenheid voor jongeren: een brug naar banen voor de volgende generatie”².

In 2013 werd de **Aanbeveling van de Raad tot invoering van een jongerengarantie** aangenomen naar aanleiding van de meest recente economische crisis en de daardoor sterk gestegen jeugdwerkloosheid (onder 15-24-jarigen), die gemiddeld in de EU steeg tot maar liefst 24,4 % en in sommige lidstaten tot boven 50 % klom. Behalve de werkloze jongeren waren er 6,5 miljoen jongeren (15-24 jaar) die geen werk hadden en geen onderwijs of opleiding volgden (NEET’s).

Zeven jaar na de start **is de jongerengarantie in de hele EU een realiteit geworden, hoewel er nog steeds uitdagingen zijn**. Elk jaar krijgen meer dan 3,5 miljoen jongeren door de jongerengarantie een baan, vervolgonderwijs, een leerlingplaats of een stage aangeboden. Het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief 2014-2020 (met een EU-bijdrage van in totaal bijna 9 miljard EUR³), samen met aanvullende investeringen uit het Europees Sociaal Fonds, is een **essentiële bron van EU-financiering** om steun te bieden bij de uitvoering. De jeugdwerkloosheid en het percentage NEET’s zijn aanzienlijk gedaald. Vóór de COVID-19-crisis was de jeugdwerkloosheid (15-24 jaar) gedaald tot gemiddeld 14,9 % in vergelijking met de piek van 24,4 % in 2013. De verbetering van het macro-economische klimaat heeft daarbij zeker een rol gespeeld, maar uit een recente studie blijkt dat de jongerengarantie, in combinatie met Europese financiering, kansen voor jongeren heeft gecreëerd en structurele hervormingen in de openbare diensten voor arbeidsvoorziening en de onderwijsstelsels in de lidstaten in gang heeft gezet⁴.

De **COVID-19-pandemie** en de economische gevolgen daarvan brengen deze positieve ontwikkeling echter in gevaar. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2020 van de Commissie zal de economie van de EU in 2020 met 7,4 % krimpen, de diepste recessie in haar geschiedenis, en wordt het voor jongeren die op dat moment voor het eerst de arbeidsmarkt betreden moeilijker voor het eerst een baan te vinden⁵. Uit eerdere crises blijkt

¹ Mededeling van de Commissie “Een sterk sociaal Europa voor rechtvaardige transities”, COM(2020) 14 final.

² Mededeling van de Commissie “Werkgelegenheidssteun voor jongeren: Een brug naar banen voor de volgende generatie”, COM(2020) 276 final.

³ Bestaande uit een specifieke toewijzing uit het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (YEI) en de bijbehorende component van het ESF, overeenkomstig artikel 22 van de ESF-verordening (Verordening (EU) nr. 1304/2013).

⁴ Study for the Evaluation of ESF Support to Youth Employment – Eindverslag, maart 2020.

⁵ European Economic Forecast, voorjaar 2020. Institutional paper 125, mei 2020. Europese Commissie.

immers dat jongeren vaak het hardst worden getroffen. Zij worden meestal als eersten ontslagen en werken vaker in de informele economie of in atypische arbeidsvormen, waar zij weinig tot geen sociale bescherming hebben. Zij zijn oververtegenwoordigd in sectoren die zwaar te lijden hebben onder de pandemie (bv. toerisme, accommodatie, seizoensarbeid in de landbouw, de groot- en detailhandel, waar ook vrouwen oververtegenwoordigd zijn), waar telewerk niet altijd een optie is. Bovendien ondervinden sommigen van hen nog steeds de gevolgen van de vorige economische recessie en lopen zij nu het risico opnieuw te worden getroffen door een wereldwijde economische crisis.

Daarom is het belangrijk juist nu de jongerengarantie te versterken om de gevolgen van de COVID-19-crisis te verzachten en een nieuwe jeugdwerkloosheids crisis te voorkomen. In het voorstel moet worden voortgebouwd op de **ervaring en de lessen die zijn geleerd tijdens zeven jaar van de uitvoering** van de jongerengarantie van 2013 en moet rekening worden gehouden met de **veranderende realiteit van de arbeidsmarkt en de digitale en de groene transitie**.

Een van de lessen die zijn geleerd is dat de jongerengarantie **een bredere doelgroep moet bereiken** en **inclusiever** moet worden. Uit de geaggregeerde resultaten voor de EU blijkt dat, samen genomen, de jongerengarantieregelingen nog niet de meerderheid van de jongeren die geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen, bereiken en dat het voor veel van de ingeschreven jongeren langer dan de beoogde vier maanden duurt tot hun aanbod van start gaat. Te veel jongeren hebben nog steeds moeite om de eindjes aan elkaar te knopen of lopen tegen obstakels aan bij het vinden van een baan. Veel jongeren, vaak uit sociaal-economisch achtergestelde milieus, hebben geen toegang tot onderwijs en opleiding van goede kwaliteit of hebben te maken met belemmeringen bij de overgang van school naar werk. Stijgingen van de werkgelegenheid waren niet altijd gelijk verdeeld over de lidstaten en de regio's⁶, en bepaalde groepen jongeren zijn buitenproportioneel benadeeld (bv. laagopgeleide jongeren, jongeren die op het platteland of in afgelegen gebieden wonen⁷, jongeren met een handicap, jongeren die een migrantenachtergrond hebben of tot een raciale of etnische minderheid behoren, zoals Roma)⁸.

Het percentage werkloze jongeren is tot begin 2020 gemiddeld gedaald, maar het **percentage inactieve jongeren is in de meeste lidstaten stabiel gebleven of zelfs toegenomen**. In tegenstelling tot werkloze jongeren zijn inactieve jongeren niet op zoek naar werk, bijvoorbeeld vanwege ziekte of barrières voor jongeren met een handicap, de zorg voor kinderen of hulpbehoevende volwassenen of andere persoonlijke of familiale verantwoordelijkheden.

⁶ Afzonderlijk bekeken presteren sommige lidstaten beter (zo is in tien landen meer dan de helft van de NEET's van 15-24 jaar ingeschreven bij de jongerengarantie). De verschillen hebben te maken met de verschillende macro-economische omstandigheden en arbeidsmarktinstellingen en de prestaties van de openbare stelsels voor arbeidsvoorziening, onderwijs en sociale bescherming. Deels kunnen zij ook samenhangen met het feit dat de jongerengarantieregelingen van de lidstaten zich vooral gericht hebben op NEET's die gemakkelijker te bereiken en te activeren zijn, en dat de door de lidstaten gerapporteerde gegevens niet noodzakelijkerwijs betrekking hebben op alle jongeren die steun hebben ontvangen. Daarnaast zijn NEET's een heterogene groep en veranderen sommige jongeren binnen de groep in hoog tempo (tijd tussen twee banen of voor het vinden van een baan na het afronden van hun studie).

⁷ Met name jongeren in de ultraperifere gebieden van de EU hebben het moeilijk: de jeugdwerkloosheid en het percentage jongeren die niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen is in deze regio's hoger dan in de rest van de Europese Unie en jongeren hebben er minder goede vooruitzichten.

⁸ Meer gedetailleerde informatie en gegevens over de situatie van jongeren (waaronder die met een migrantenachtergrond) op de arbeidsmarkt in de verschillende lidstaten zijn te vinden in het werkdocument van de diensten van de Commissie; SWD(2020) 124 final.

Onder NEET's is de **kloof tussen mannen en vrouwen** in dezelfde periode licht toegenomen. Gemiddeld bedroeg de kloof in de hele EU in 2013 3,2 procentpunten en in 2019 3,8 procentpunten⁹. Inactiviteit komt ook vaker voor bij vrouwelijke NEET's¹⁰. Daarom zal het **genderaspect** worden versterkt. Specifieke bewustmakings- en communicatiecampagnes kunnen seksestereotypering op jonge leeftijd aanpakken en jonge vrouwen enthousiasmeren voor een ruimere keuze aan onderwijstrajecten en beroepen. Jonge vrouwen kunnen worden ondersteund door middel van advies, begeleiding en mentoring om ervoor te zorgen dat zij zich bewust zijn van hun potentieel en hun rechten kennen. Dit omvat belangenbehartiging en het aanpakken van seksestereotypering in onderwijs- en loopbaankeuzes. In dit verband wordt in de voorbereidende fase ook gebruikgemaakt van verwijzingen naar partners die ondersteunende sociale diensten verlenen, zoals kinderopvang, gezondheidszorg en psychologische ondersteuning.

Jongeren met een handicap hebben een aanzienlijk lagere arbeidsparticipatie dan jongeren zonder handicap en de werkgelegenheidskloof met betrekking tot jongeren zonder handicap neemt toe¹¹. Inclusief onderwijs en inclusieve opleiding, het waarborgen van de toegankelijkheid en redelijke voorzieningen en het bestrijden van stereotypen rond handicaps op de werkplek kunnen de arbeidsmarktparticipatie van jongeren met een handicap verbeteren.

De Europese **demografie** is aan het veranderen. Door de vergrijzing zien veel plattelandsgebieden in Europa hun bevolking afnemen. Hoewel de twee transitie kansen kunnen bieden, is dit op zichzelf mogelijk niet voldoende om de kloof tussen jongeren op het platteland en hun leeftijdsgenoten in de stad te overbruggen. Jongeren die op het platteland of in een afgelegen gebied wonen, met name als zij ook op andere fronten achtergesteld zijn, hebben gerichte steun nodig, terwijl de infrastructuur en de toegang tot diensten in deze gebieden moeten worden verbeterd. Deze maatregelen zullen kansen bieden in deze gebieden en helpen een braindrain en een verdere bevolkingsafname te voorkomen. Ondertussen ondervinden jongeren in achtergestelde stedelijke gebieden nog steeds specifieke belemmeringen voor hun integratie op de arbeidsmarkt¹².

Bovendien is de **arbeidswereld aan het veranderen**. De huidige ontwikkelingen, zoals de automatisering en de digitalisering van de productie en de diensten, blijven de arbeidsmarkten veranderen. Er wordt steeds vaker van baan gewisseld en veel jongeren schakelen tussen werk en werkloosheid of inactiviteit of zitten vast in onzekere atypische arbeidsvormen. Jongeren

⁹ Het NEET-percentage ligt nog steeds tien procentpunten hoger voor niet in de EU geboren jongeren in verhouding tot in de EU geboren jongeren en het NEET-percentage van niet in de EU geboren jonge vrouwen is meer dan het dubbele van het percentage in de EU geboren jonge vrouwen. Zie SWD(2017) 286 final/2, Scorebord van indicatoren voor integratie van de Roma (2011-2016). Het percentage van de Roma in de leeftijdsgroep van 6-15 jaar dat gescheiden lessen volgt (waarbij alle klasgenoten Roma zijn) is gestegen van 10 % tot 15 %.

¹⁰ Dit houdt waarschijnlijk verband met het feit dat tot de inactieve NEET's ook jongeren met zorgtaken behoren – met de zorg voor kinderen of volwassenen of andere persoonlijke of familiale verantwoordelijkheden – en vrouwen in deze subgroep oververtegenwoordigd zijn. Zorgtaken wordt voor vrouwen meer dan vijf keer zo vaak als reden voor inactiviteit genoemd (55,2 %) als voor mannen (10,6 %).

¹¹ Volgens ANED lag op basis van Silc Data vanaf 2016 de arbeidsparticipatie van jongeren met een handicap tussen 20 en 29 jaar net onder de 45 %.

¹² Bijvoorbeeld stigmatisering op grond van buurten, beperkte toegang tot openbare diensten of een beperkte aanwezigheid van bedrijven. Deze belemmeringen worden versterkt wanneer mensen met een migrantenachtergrond een groot deel van de bevolking van deze stedelijke gebieden uitmaken en hangen nauw samen met de uitdagingen voor het onderwijsstelsel.

zijn vooral oververtegenwoordigd in atypische arbeidsvormen zoals platformwerk of “klussen” (gigs), waarbij soms geen adequate sociale bescherming wordt geboden. Bovendien lopen jongeren een groter risico dan anderen hun baan te verliezen als gevolg van automatisering, aangezien startersbanen meestal voor een groter deel automatiseerbaar zijn.

Bovendien brengt de bredere dubbele transitie naar een **digitalere en groenere economie** nieuwe kansen met zich mee, aangezien in de desbetreffende sectoren naar verwachting nieuwe banen zullen ontstaan. Dit betekent echter dat jongeren de juiste vaardigheden moeten hebben om zich te kunnen aanpassen aan de veranderende functievereisten. Naar verwachting zullen digitale vaardigheden, vaardigheden die nodig zijn voor de groene transitie, naast zachte vaardigheden, zoals vaardigheden op het gebied van ondernemerschap en loopbaanmanagement, steeds belangrijker worden. Nu investeren in het menselijk kapitaal van jonge Europeanen zal helpen de sociale markteconomie van Europa toekomstbestendig te maken: een actieve, innovatieve en geschoolde beroepsbevolking is ook een voorwaarde voor Europa om met de rest van de wereld te kunnen concurreren.

Tegen deze achtergrond beoogt het huidige voorstel **het beleidskader te moderniseren om de inzetbaarheid van jongeren beter te ondersteunen en een nieuwe jeugdwerkloosheids crisis te vermijden**. Om deze doelstellingen te bereiken:

- Zorgt het voorstel ervoor dat **alle jongeren onder 25** binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten, een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, vervolgonderwijs, een leerlingplaats of een stage. Dit **ambitieuze kerndoel** van de jongerengarantie blijft in stand, maar **de leeftijdsgroep wordt uitgebreid** tot jongeren van 25-29 jaar¹³;
- Wordt in het voorstel erkend dat de overgang van school naar werk en een duurzame integratie op de arbeidsmarkt langer duren vanwege de veranderende aard van werk en van de veelgevraagde vaardigheden. Het voorstel sluit ook aan bij de bestaande nationale praktijken: jeugdgerelateerde maatregelen en programma's zijn algemeen beschikbaar voor jongeren tot en met 29 jaar en de meeste lidstaten zijn al van mening dat jongeren van 25-29 jaar tot de doelgroep van de jongerengarantie behoren¹⁴. Ook wordt erkend dat tijdens de economische neergang als gevolg van de COVID-19-pandemie een aanzienlijk deel van de 25-29-jarigen werkloos kan worden en steun nodig heeft;
- Wordt in het voorstel **onderscheid gemaakt tussen jongeren die tijdelijk niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen** (vaak hoger opgeleid, soms met werkervaring, soms ontslagen wegens de COVID-19-pandemie of nieuw op de arbeidsmarkt nadat zij tijdens de crisis hun opleiding hebben afgerond) en **jongeren die langere tijd niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen** (vaak jongeren uit kwetsbare groepen, met een laag opleidingsniveau, voor wie extra inspanningen

¹³ Op basis van de jaargemiddelden voor 2019 en rekening houdend met het feit dat de meerderheid van de lidstaten de leeftijdsgroep van 15-29 jaar reeds heeft goedgekeurd, stijgt het absolute aantal beoogde NEET's van ongeveer 8,2 miljoen tot 9,4 miljoen, oftewel met slechts rond 14 %.

¹⁴ De meeste lidstaten hebben hun nationale jongerengarantieregelingen in januari 2014 gelanceerd. Een aantal lidstaten heeft de optie van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief aangenomen en de regeling ofwel vanaf het begin ofwel geleidelijk uitgebreid tot jongeren van 25-29 jaar. Momenteel is de jongerengarantie alleen in België, Denemarken, Ierland, Frankrijk, Luxemburg, Hongarije, Nederland, Oostenrijk, Roemenië en Zweden beperkt tot de leeftijdsgroep van 15-24 jaar. In de overige 17 lidstaten zijn 15-29-jarigen de doelgroep.

moeten worden gedaan). Dit maakt een meer gepersonaliseerde en gerichtere aanpak mogelijk voor beide groepen, aangezien de laatstgenoemde groep waarschijnlijk meer steun nodig heeft;

- **Wordt met het voorstel een groter aantal jongeren, met name vrouwen, van alle achtergronden bereikt**, waarbij niemand buiten de boot valt. Dit gebeurt door middel van betere en gerichtere bewustmakings- en communicatiecampagnes, waarbij onder andere aandacht is voor de uitdagingen van plattelands- of meer afgelegen gebieden en voor de kwetsbaarste sociale groepen;
- Streeft het voorstel ernaar jongeren te ondersteunen bij het opdoen van werkervaring en **de juiste vaardigheden te ontwikkelen voor een veranderende arbeidswereld**, met name vaardigheden die relevant zijn voor de groene en de digitale transitie en beantwoorden aan de behoeften van de arbeidsmarkt. Daarom is het belangrijk om jongeren naar behoren te begeleiden en te adviseren over de professionele vooruitzichten en de behoeften van de arbeidsmarkt.

De Commissie stelt met name voor, aangezien nu al voor meer dan 90 % van de banen digitale vaardigheden worden vereist, om de digitale vaardigheden van alle NEET's die zich inschrijven te beoordelen met behulp van het European Digital Competence Framework (DigComp) en de beschikbare (zelf)beoordelingsinstrumenten en ervoor te zorgen dat **alle jongeren**, aan de hand van de lacunes die daarbij naar voren komen, **een specifieke voorbereidende opleiding krijgen om hun digitale vaardigheden te verbeteren**.

Meer in het algemeen stelt zij **korte en praktijkgerichte voorbereidende opleidingen voor, die verband houden met de specifieke vaardigheden waaraan de jongere behoefte heeft** als een van de belangrijkste activeringselementen tijdens de voorbereidende fase voordat zij of hij een aanbod accepteert. Een praktijkgerichte opleiding kan een springplank zijn naar een volledige beroepsopleiding, een voorproefje geven van de arbeidswereld, of een aanvulling vormen op de bestaande opleiding of werkervaring vóór de start van de aanbieding van de jongerengarantie. Deze voorbereidende opleiding – die geen verlenging van de duur van de voorbereidende fase (vier maanden) met zich mee zou mogen brengen – is kort en informeel en onderscheidt zich daarin van het eigenlijke aanbod van de jongerengarantie;

- **Blijft het voorstel de inzetbaarheid van jongeren op de korte termijn ondersteunen** door middel van een aantal maatregelen: tijdelijke werktijdverkortingsregelingen, gerichte loonsubsidies en bevordering van zelfstandig ondernemerschap. **Leerlingplaatsen** moeten ook worden ondersteund omdat zij jongeren opleiden voor banen waarnaar veel vraag is en daardoor een stabiele integratie op de arbeidsmarkt bieden. Hun rol tijdens de economische recessie moet worden versterkt, zodat meer jongeren een dergelijk aanbod kunnen aannemen. Aangezien voortijdige schoolverlaters en laagopgeleide jongeren een verhoogd risico lopen om NEET's op de langere termijn te worden, moeten jongeren worden **aangemoedigd hun onderwijs of opleiding af te maken** en moeten jongeren die hiermee voortijdig stoppen, weer verdergaan met onderwijs of opleiding. Minder formele en flexibelere vormen van onderwijs en opleiding kunnen in dit geval nuttig zijn;
- In het voorstel wordt de **kwaliteit** van het aanbod zekergesteld door het te koppelen aan de Europese pijler van sociale rechten, het Europees kader voor hoogwaardige en

doeltreffende leerlingplaatsen en het kwaliteitskader voor stages (de laatste twee ontwikkeld sinds 2013), door bijvoorbeeld de toegang tot sociale bescherming, een redelijke proeftijd, een duidelijk schriftelijk contract of de vaststelling van werk- en rusttijden te waarborgen. Dit moet helpen het aanbod op de lange termijn stabiel te maken¹⁵;

- Bevordert het voorstel de **preventie** van werkloosheid en inactiviteit van jongeren door middel van betere traceersystemen en systemen voor vroegtijdige waarschuwing, waarbij proactief wordt samengewerkt met onder andere de onderwijssector en de jongerenorganisaties;
- Verbeter het voorstel de **monitoring** en de **gegevensverzameling** door een sterkere nadruk op ondersteuning na plaatsing en een oproep om de jongeren betere follow-up te geven nadat zij een aanbod hebben aanvaard om hun duurzame integratie op de arbeidsmarkt te waarborgen.

Het huidige voorstel is opgebouwd rond **vier fasen** (inventarisatie, outreach, voorbereiding en aanbod):

- In de **inventarisatiefase** wordt een grondiger kennis van de NEET-doelgroep omgezet in de specifieke geografische context van de dienstverlener. Doel is om individuele NEET's en – en dit is van cruciaal belang – jongeren die het risico NEET's te worden, te identificeren. Door middel van partnerschappen en systemen voor vroegtijdige waarschuwing kunnen jongeren worden ondersteund voordat zij werkloos of inactief worden, met name wanneer zij nog formeel onderwijs of een formele opleiding volgen.
- In de **outreach**-fase wordt contact gelegd – en vertrouwen opgebouwd – met individuele NEET's. De outreach-fase omvat een alomvattende communicatiestrategie om de NEET's bewust te maken van de beschikbare steun, waarbij de nodige aandacht wordt besteed aan seksestereotypering en belemmeringen die het extra moeilijk maken specifieke kwetsbare groepen te bereiken.
- De **voorbereidende fase** loopt vanaf het moment van de eerste inschrijving bij de verantwoordelijke dienst tot aan het moment waarop een aanbod begint te lopen. De afstemming van de behoeften en oplossingen begint in deze fase door op maat gesneden gepersonaliseerde, holistische benaderingen waarbij, afhankelijk van de situatie van de jongere, uiteenlopende diensten kunnen worden aangeboden. Het belangrijkste is dat de actieplannen voorzien in advies, begeleiding en mentoring (inclusief doorverwijzingen naar bredere partners) en waar nodig aanvullende bijscholing, en dat de nodige aandacht wordt besteed aan seksestereotypering en specifieke stereotypen met betrekking tot kwetsbare jongeren.
- De vierde en laatste fase is de daadwerkelijke start van een **aanbod** van een baan, vervolgonderwijs, een leerlingplaats of een stage. Dit betekent dat men uit de regeling stapt.
- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

¹⁵ De beschikbare gegevens over de resultaten zijn nog onvolledig (in een vijfde (20 %) van de gevallen is de reden voor schoolverlaten niet bekend) maar laten bemoedigende resultaten zien: gemiddeld geldt voor iets meer dan de helft van de jongeren dat zij zes maanden na het verlaten van de jongerengarantie nog steeds een baan hebben dan wel onderwijs of opleiding volgen, en deze resultaten houden stand (tot 12 en 18 maanden na het schoolverlaten);

Het voorstel is in overeenstemming met en bouwt voort op het bestaande beleid op het gebied van werkgelegenheid en vaardigheden.

Als onderdeel van het herstelplan voor Europa¹⁶ zal Next Generation EU via de **faciliteit voor herstel en veerkracht** (560 miljard EUR voorgesteld) en **React-EU** (55 miljard EUR voorgesteld) extra financiële steun bieden voor werkgelegenheidsmaatregelen voor jongeren. Deze inspanningen zullen in de financieringsperiode 2021-2027 worden aangevuld door het Europees Sociaal Fonds Plus, met een voorgesteld budget van 86 miljard EUR. Het ESF+ zal het volledige scala van maatregelen op het gebied van werkgelegenheid, onderwijs en opleiding die in dit voorstel zijn opgenomen ondersteunen. Het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling zal ook bijdragen met toekomstbestendige investeringen in onderwijs en opleiding die zijn afgestemd op de digitale en de groene transitie. De lidstaten kunnen ook steun van het instrument voor technische ondersteuning krijgen bij de voorbereiding en uitvoering van structurele hervormingen, met name op het gebied van onderwijs en opleiding en arbeidsmarktbeleid.

In de **werkgelegenheidsrichtsnoeren** van de lidstaten¹⁷ van 2019 worden de lidstaten opgeroepen om de jeugdwerkloosheid en de kwestie van NEET-jongeren te blijven aanpakken, onder meer door de jongerengarantie volledig uit te voeren.

De Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake **sleutelcompetenties voor een leven lang leren**¹⁸ roept de lidstaten op de ontwikkeling van elementaire digitale vaardigheden te ondersteunen en het niveau van de digitale competenties bij alle lagen van de bevolking te verhogen. De **mededeling van de Commissie over het actieplan voor digitaal onderwijs**¹⁹ bevat elf acties voor een periode van drie jaar (2018-2020) om de lidstaten te helpen beter gebruik te maken van digitale technologie voor onderwijs en leren en digitale competenties en vaardigheden te ontwikkelen, door het onderwijs met behulp van gegevensanalyse en prognoses te verbeteren. Bovendien wordt in de Aanbeveling van de Raad van 19 december 2016 tot **invoering van bijscholingstrajecten: nieuwe mogelijkheden voor volwassenen**²⁰ aanbevolen volwassenen met geringe vaardigheden, kennis en competenties de kans te bieden om een minimumniveau van vaardigheden te verwerven. Dit voorstel vormt een aanvulling op deze aanpak door jongeren gerichte bijscholingstrajecten op maat aan te bieden.

In de Aanbeveling van de Raad van 15 februari 2016 betreffende de **integratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt**²¹ wordt aanbevolen dat de lidstaten specifieke steun verlenen aan langdurig werklozen. Het voorstel vormt een aanvulling op deze aanpak doordat het gericht is op de preventie van langdurige werkloosheid onder jongeren.

In de **mededeling van de Commissie van 2016 over het actieplan inzake de integratie van onderdanen van derde landen**²² werd gewezen op het cruciale belang van vroegtijdige activering en interventie bij kwetsbare NEET's, waaronder jongeren uit derde landen, om

¹⁶ Mededeling “Het moment van Europa: herstel en voorbereiding voor de volgende generatie, COM(2020) 456 final, en Mededeling “De EU-begroting als drijvende kracht achter het herstelplan voor Europa”, COM(2020) 442 final.

¹⁷ Aangenomen door de Raad bij Besluit 2019/1181 van 8 juli 2019, met name richtsnoer 6.

¹⁸ PB C 189 van 4.6.2018, blz. 1.

¹⁹ Mededeling van de Commissie over het actieplan voor digitaal onderwijs, COM(2018) 022 final.

²⁰ PB C 484 van 24.12.2016, blz. 1.

²¹ PB C 67 van 20.2.2016, blz. 1.

²² Mededeling van de Commissie “Actieplan inzake de integratie van onderdanen van derde landen”, COM(2016) 377 final.

ervoor te zorgen dat zij snel integreren in het onderwijs, het leerlingstelsel, stages of de arbeidsmarkt.

De Aanbeveling van de Raad van 10 maart 2014 inzake een **kwaliteitskader voor stages**²³ bevat richtsnoeren voor het aanbieden van hoogwaardige stages. Daarnaast bevat de Aanbeveling van de Raad van 15 maart 2018 voor een **Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen**²⁴ 14 essentiële criteria die de lidstaten en belanghebbenden moeten toepassen om hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen te ontwikkelen. Met het voorstel worden stages en leerlingplaatsen aangepast aan de in deze aanbevelingen van de Raad vastgestelde kwaliteitscriteria.

In de Aanbeveling van de Raad van december 2012 betreffende de **validatie van niet-formeel en informeel leren**²⁵ wordt aanbevolen dat de lidstaten regelingen treffen voor de validatie van niet-formeel en informeel leren. Het voorstel zal deze aanpak aanvullen door de validatie van niet-formeel en informeel leren te bevorderen.

De Aanbeveling van de Raad van 28 juni 2011 inzake **beleid ter bestrijding van voortijdig schoolverlaten**²⁶ bevat een kader voor een coherent, breed en wetenschappelijk onderbouwd beleid tegen voortijdig schoolverlaten. De inventarisatiefase van het voorstel, dat onder andere doeltreffende partnerschappen en systemen voor vroegtijdige waarschuwing omvat, volgt dit kader op de voet.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

In de mededeling van de Commissie: **Het moment van Europa: herstel en voorbereiding voor de volgende generatie**²⁷ wordt benadrukt dat het herstelplan van de EU als leidraad moet dienen en een duurzamer, veerkrachtiger en billijker Europa voor de volgende generatie moet vormen, en wordt ervoor gepleit snel werk te maken van de groene en de digitale transitie. Zij stelt een nieuwe **faciliteit voor herstel en veerkracht** voor om de lidstaten te ondersteunen bij de uitvoering van investeringen en de hervormingen die essentieel zijn voor een duurzaam herstel. Een nieuw initiatief getiteld **React-EU** zal extra cohesiesteun verschaffen aan de lidstaten. Het zal werknemers en kwetsbare groepen, onderwijs- en opleidingsmaatregelen, kleine en middelgrote ondernemingen, gezondheidszorgstelsels en de groene en de digitale transitie ondersteunen en beschikbaar zijn voor alle sectoren. Dit voorstel zal deze investeringen onderbouwen door de inzetbaarheid van jongeren te vergroten.

De **Europese Green Deal**²⁸ omvat de nieuwe EU-groeistrategie die de EU moet omvormen tot een billijke en welvarende samenleving met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie, waar vanaf 2050 netto geen broeikasgassen meer worden uitgestoten en de economische groei is losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen. Duurzaamheid en het welzijn van onze burgers staan centraal in ons optreden. Het **actieplan voor de circulaire economie**²⁹ voor een schoner en meer concurrerend Europa omvat

²³ PB C 88 van 27.3.2014, blz. 1.

²⁴ PB C 153 van 2.5.2018, blz. 1.

²⁵ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

²⁶ PB C 191 van 1.7.2011, blz. 1.

²⁷ Mededeling “Het moment van Europa: herstel en voorbereiding voor de volgende generatie”, COM(2020) 456 final.

²⁸ Mededeling van de Commissie “De Europese Green Deal”, COM(2019) 640 final.

²⁹ Mededeling van de Commissie “Het sluiten van de lus - Een EU-actieplan voor de circulaire economie”, COM(2015) 0614 final.

maatregelen om de groei van het gebruik van hulpbronnen te ontkoppelen, onder meer door sterk de nadruk te leggen op de noodzaak om de juiste vaardigheden te verwerven, onder meer via beroepsonderwijs en -opleiding. De transitie naar een schone en circulaire economie is een kans om duurzame en banenintensieve economische activiteit uit te breiden en zo het herstel te ondersteunen. Aangezien de vergroening van de economie de vraag naar vaardigheden op verschillende manieren beïnvloedt, is het van cruciaal belang dat beleid wordt ontwikkeld dat jongeren helpt de nieuwe kansen te benutten. Het voorstel vult deze aanpak aan door de vaardigheden te bevorderen die nodig zijn voor de groene economie.

De kansen en uitdagingen van de huidige digitale transformatie en de beleidsrespons van Europa zijn uiteengezet in de strategie “**De digitale toekomst van Europa vormgeven**”³⁰, waarin de nadruk ligt op de noodzaak om te investeren in onderwijs en opleiding en digitale vaardigheden voor alle Europeanen. De Commissie heeft een **nieuwe industriestrategie voor Europa**³¹ vastgesteld om de industrie te helpen het concurrentievermogen van Europa in een tijd van toenemende wereldwijde concurrentie te stimuleren en om ervoor te zorgen dat de groene en de digitale transitie succesvol verlopen. Er ligt een sterke nadruk op het aantrekken van investeringen, innovatie en vaardigheden die nodig zijn voor deze dubbele transitie. De dubbele transitie zal nieuwe banen scheppen, wat ook de uitvoering van dit voorstel ten goede zal komen.

In de **kmo-strategie voor een duurzaam en digitaal Europa**³² wordt benadrukt hoe het voor steeds meer kmo's een uitdaging is om geschoold personeel te vinden. Het tekort aan vaardigheden is met name nijpend met betrekking tot digitalisering en nieuwe technologieën. In de strategie wordt benadrukt dat de EU deze uitdagingen verder kan helpen aanpakken door de toegang tot opleidingen te vergemakkelijken en de vraag van kmo's naar talent te helpen afstemmen op het aanbod op de arbeidsmarkt. Onderwijs en opleiding op het gebied van ondernemerschap, waarbij de kennis en vaardigheden met betrekking tot het bedrijfsleven worden verbeterd, spelen een sleutelrol bij het geschikt maken van kmo's voor de eengemaakte markt. Het voorstel vormt een aanvulling op deze aanpak. Jongeren kunnen een voorbereidende opleiding krijgen om hun ondernemersvaardigheden te verbeteren door gebruik te maken van de hulpmiddelen en modules die zijn ontwikkeld binnen het kader voor ondernemerschapvaardigheden (EntreComp).

Het **gemeenschappelijk landbouwbeleid** ondersteunt jongeren die actief willen worden in de landbouwsector en jongeren die een activiteit starten in een plattelandsgebied. Het voorziet in opleiding van jongeren, adviesdiensten en het opzetten en ondersteunen van investeringen. De vaardighedendimensie van het voorstel, met name ondernemersvaardigheden, zal deze aanpak aanvullen.

Daarnaast beoogt de **strategie voor gendergelijkheid**³³ de kloof tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt te dichten en de daadwerkelijke toegang tot behoorlijk betaald en duurzame werkgelegenheid voor vrouwen te verbeteren.

³⁰ Mededeling van de Commissie “De digitale toekomst van Europa vormgeven”, COM(2020) 67 final.

³¹ Mededeling van de Commissie “Een nieuwe industriestrategie voor Europa”, COM(2020) 102 final.

³² Mededeling van de Commissie “Een kmo-strategie voor een duurzaam en digitaal Europa”, COM(2020) 103 final.

³³ Mededeling van de Commissie “Een Unie van gelijkheid: strategie voor gendergelijkheid 2020-2025”, COM(2020) 152 final.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Het voorstel is gebaseerd op artikel 292 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), waarin is bepaald dat de Raad aanbevelingen vaststelt op voorstel van de Commissie, in samenhang met artikel 149, dat voorziet in stimuleringsmaatregelen ter ondersteuning van het optreden van de lidstaten op het gebied van de werkgelegenheid.

Titel IX van het VWEU bepaalt de bevoegdheden van de EU met betrekking tot werkgelegenheidsbeleid, in het bijzonder artikel 145 betreffende de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor werkgelegenheid en artikel 147 betreffende de bijdrage tot een hoog werkgelegenheidsniveau door de maatregelen van de lidstaten te steunen en aan te vullen. Slechte arbeidsmarktprestaties op nationaal niveau wat jeugdwerkloosheid en inactiviteit betreft kunnen negatieve economische gevolgen hebben en de sociale en economische cohesie in de hele EU ondermijnen, onder meer wanneer de slechte prestaties voornamelijk betrekking hebben op subgroepen van de NEET-groep die zich in een kwetsbare situatie bevinden.

Het voorstel zal bijgevolg bijdragen aan de doelstellingen van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), met name de bevordering van volledige werkgelegenheid, non-discriminatie, de gelijkheid van vrouwen en mannen, sociale inclusie en sociale samenhang (artikel 3 VEU).

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

In haar streven naar de ontwikkeling van een werkgelegenheidsstrategie is de EU bevoegd om een coördinerende rol te vervullen, samenwerking aan te moedigen en het optreden van de lidstaten te steunen. Met inachtneming van de bevoegdheid van de lidstaten geeft het voorstel concrete invulling aan deze ambitie, waarbij onder andere kan worden geprofiteerd van zeven jaar uitvoering van de jongerengarantie. Het voorstel is erop gericht de uitvoering van de reeds bestaande jongerengarantieregelingen in de lidstaten te verbeteren, waarbij wordt voortgebouwd op succesvolle praktijken en geleerde lessen. Een voortzetting van het EU-optreden om de werkloosheid en inactiviteit onder jongeren aan te pakken, gebaseerd op een meer toekomstbestendig en inclusief gemeenschappelijk beleidskader, moet de lidstaten betere beleidsrichtsnoeren bieden en kan bijdragen tot een toename van de activiteitsgraad en de bijscholing van de beroepsbevolking in de EU. Tegelijkertijd worden zo de zeer hoge economische en maatschappelijke kosten vermeden die het gevolg zijn van het feit dat jongeren geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen.

Het voorstel zal de lidstaten ook helpen optimaal gebruik te maken van het ESF+ om de werkloosheid en inactiviteit onder jongeren aan te pakken.

Volgens het subsidiariteitsbeginsel worden in het voorstel aanbevelingen gedaan om de uitvoering van de jongerengarantieregelingen van de lidstaten te verbeteren, waarbij de bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van de werkgelegenheid en hun interne bevoegdheidsverdeling ten volle in acht worden genomen. In het voorstel wordt erkend dat verschillende situaties in afzonderlijke lidstaten (of op regionaal of lokaal niveau) kunnen leiden tot verschillen in de manier waarop de aanbevelingen worden uitgevoerd.

• Evenredigheid

De voorgestelde acties staan in verhouding tot de nagestreefde doelstellingen. Het voorstel ondersteunt de door de lidstaten opgezette jongerengarantieregelingen en vormt een

aanvulling op de inspanningen van de lidstaten op het gebied van de werkloosheid en inactiviteit onder jongeren. De voorgestelde maatregel houdt rekening met de praktijken en de diversiteit van de stelsels in de lidstaten. Hij biedt ruimte voor een gedifferentieerde aanpak waarin rekening wordt gehouden met de verschillende economische, financiële en sociale situatie in de lidstaten, de diverse arbeidsmarktomstandigheden en de heterogeniteit van de situaties die leiden tot werkloosheid en inactiviteit onder jongeren. Hierbij wordt erkend dat verschillende nationale, regionale of lokale situaties kunnen leiden tot verschillen in de wijze waarop de voorgestelde aanbeveling wordt uitgevoerd.

Keuze van het instrument

Het voorgestelde instrument is een voorstel voor een aanbeveling van de Raad waarin het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel worden gerespecteerd. Het bouwt voort op de bestaande wetgeving van de Europese Unie en is in overeenstemming met het type instrumenten die beschikbaar zijn voor maatregelen van de Europese Unie op het gebied van werkgelegenheid. Een aanbeveling als juridisch instrument verbindt de lidstaten tot de maatregelen die erin zijn vastgesteld en biedt een sterke politieke basis voor samenwerking op het niveau van de Europese Unie op dit gebied, terwijl de bevoegdheid van de lidstaten op het gebied van werkgelegenheidsbeleid wordt gerespecteerd. Zodra zij is vastgesteld, zou de aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie worden vervangen.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Niet van toepassing.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Zoals hierboven uiteengezet, bouwt het voorstel voort op de Aanbeveling van de Raad tot invoering van een jongerengarantie van 2013³⁴. Sinds 2014 wordt de uitvoering van de Aanbeveling gemonitord in het kader van het **Europees semester**. De evaluaties van de uitvoering voor alle lidstaten worden om de twee jaar uitgevoerd in het Comité voor de werkgelegenheid (EMCO). Daarnaast vindt jaarlijks kwantitatieve monitoring van de nationale regelingen plaats, op basis van een gezamenlijk overeengekomen kader van indicatoren³⁵. De coördinatoren van de jongerengarantie van alle lidstaten komen regelmatig bijeen om de voortgang van de uitvoering, de lopende beleidshervormingen en de relevante projecten te bespreken, en deel te nemen aan activiteiten op het gebied van wederzijds leren.

Bovendien vonden begin 2020 specifieke raadplegingsactiviteiten plaats onder belanghebbenden die nauw betrokken waren bij het ontwerp en de uitvoering van de jongerengarantie of die ervan profiteerden. Alle raadplegingen vonden weliswaar plaats vóór

³⁴ PB C 120 van 26.4.2013, blz. 1.

³⁵ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=17424&langId=en>

de COVID-uitbraak en de daaropvolgende economische neergang, maar de bijdragen hadden vooral betrekking op structurele aspecten en zijn derhalve nog steeds relevant³⁶.

Het voorstel weerspiegelt grotendeels de standpunten die tijdens de gerichte raadplegingen zijn verzameld. In het algemeen waren alle geraadpleegde belanghebbenden, met uitzondering van de werkgevers, die pleitten voor een betere follow-up van de uitvoering van de bestaande Aanbeveling van de Raad, voorstander van versterking van de jongerengarantie door een nieuwe aanbeveling van de Raad voor te stellen.

Alle belanghebbenden riepen ertoe op de “kwaliteit” van de aanbiedingen te verbeteren en verschillende benaderingen voor te stellen. Het voorstel voldoet hieraan door de aanbiedingen af te stemmen op de bestaande kwaliteitsnormen en -beginselen. Het geeft ook de consensus weer over de noodzaak om de op partnerschappen gebaseerde, geïntegreerde aanpak met meerdere belanghebbenden te versterken.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Naast de resultaten van de raadpleging is het voorstel ook gebaseerd op verschillende verslagen en studies en op de expertise die is vergaard via peer learning en bijeenkomsten van de coördinatoren van de jongerengarantie.

Jaarlijks vindt kwantitatieve monitoring van de nationale jongerengarantieregelingen plaats, op basis van een gezamenlijk overeengekomen kader van indicatoren. Macro-economische indicatoren op basis van gegevens uit de EU-arbeidskrachtenenquête (LFS) worden gebruikt om de algemene situatie van jongeren op de arbeidsmarkt te monitoren, en daarmee indirect het effect van de jongerengarantie en andere maatregelen die voorkomen dat jongeren NEET's worden. De indicatoren voor uitvoering en follow-up (resultaten op lange termijn) zijn ontleend aan administratieve gegevens die jaarlijks door de lidstaten worden verstrekt. Zij zijn gebaseerd op gegevens over het aantal jongeren dat zich voor de jongerengarantie heeft ingeschreven (hoe lang zij ingeschreven blijven, waar zij na het verlaten van het programma naartoe gaan en waar zij zich enige tijd na hun vertrek bevinden). Uitvoeringsindicatoren meten de directe impact van de uitvoering van de jongerengarantie, terwijl monitoringindicatoren dienen om de duurzaamheid van de integratie op de arbeidsmarkt na het aanbod in het kader van de jongerengarantie te meten.

Bovendien komen de coördinatoren van de jongerengarantie van alle lidstaten regelmatig bijeen om de voortgang van de uitvoering en de uitdagingen die daarbij zijn ondervonden, de lopende beleidshervormingen en de relevante projecten te bespreken. Zij nemen ook deel aan activiteiten op het gebied van wederzijds leren. De ervaringen en evaluaties van de uitvoering op nationaal niveau hebben bijgedragen tot een aantal verslagen die in 2018 zijn gepubliceerd. Het Europees netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA's) brengt regelmatig via de tweejaarlijkse evaluatieverslagen verslag uit over de capaciteit van de ODA's om de jongerengarantie uit te voeren. De EU-financiering wordt nauwlettend gemonitord via de toezichtcomités van het ESF en jaarlijkse uitvoeringsverslagen en wordt regelmatig geëvalueerd.

³⁶ De gedetailleerde resultaten van de gerichte raadplegingen met de lidstaten en de voornaamste belanghebbenden worden beschreven in het samenvattend verslag, dat deel uitmaakt van het werkdocument van de diensten van de Commissie dat parallel met dit voorstel wordt gepubliceerd.

- **Effectbeoordeling**

Met het voorgestelde instrument – een aanbeveling van de Raad – worden richtsnoeren geboden voor de uitvoering van de jongerengarantieregelingen, maar wordt de lidstaten flexibiliteit gelaten bij het ontwerp en de uitvoering van de maatregelen. Daarom is een effectbeoordeling niet nodig.

Een uitgebreid werkdocument van de diensten van de Commissie³⁷ bevat een overzicht van de belangrijkste lessen die zijn getrokken uit de nasleep van de vorige economische recessie en een uitgebreide samenvatting van de lessen die zijn getrokken uit de uitvoering van de jongerengarantie 2013-2020. Deze lessen zijn het resultaat van een groot aantal monitoring- en evaluatie-acties op EU-niveau, maar ook van de feedback die begin 2020 werd ontvangen tijdens de gerichte raadplegingen, toen de Europese Commissie onder meer het maatschappelijk middenveld, de sociale partners, de nationale belanghebbenden en jongeren zelf heeft benaderd. Samen vertalen deze lessen zich in een aantal acties die in het voorstel worden beschreven.

De Commissie heeft de door het Europees Sociaal Fonds en het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief gefinancierde maatregelen voor jongerenwerkgelegenheid geëvalueerd. De resultaten van de evaluatie en de voorbereidende werkzaamheden die in 2018 voor de evaluatie zijn verricht, zijn in aanmerking genomen bij de voorbereiding van dit voorstel.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Niet van toepassing.

- **Grondrechten**

Niet van toepassing.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De aanbeveling vergt geen extra middelen uit de EU-begroting of personeel.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Voorgesteld wordt dat de Commissie de uitvoering van de jongerengarantie in samenwerking met de lidstaten in het kader van het Europees semester blijft monitoren. Om de twee jaar moeten binnen het EMCO evaluaties van alle lidstaten worden uitgevoerd. Jaarlijks moet kwantitatieve monitoring van de nationale jongerengarantieregelingen, op basis van het gezamenlijk overeengekomen kader van indicatoren, worden uitgevoerd. Bovendien moeten de coördinatoren van de jongerengarantie van alle lidstaten regelmatig bijeen blijven komen om de voortgang van de uitvoering en de uitdagingen die daarbij zijn ondervonden, de lopende beleidshervormingen en de relevante projecten te bespreken, en deel te nemen aan activiteiten op het gebied van wederzijds leren.

- **Toelichtende stukken (bij richtlijnen)**

Niet van toepassing.

³⁷ Werkdocument van de diensten van de Commissie, dat parallel met dit voorstel wordt gepubliceerd.

- **Puntsgewijze toelichting**

In punt 1 wordt het kerndoel geactualiseerd door de leeftijdscategorie uit te breiden met jongeren van 25-29 jaar. Dit maakt het voorstel inclusiever en erkent dat tijdens de economische neergang als gevolg van de COVID-19-pandemie een groter deel van de 25-29-jarigen werkloos zal worden en steun nodig zal hebben.

De punten 2 tot en met 4 bevelen de lidstaten aan de inventarisatiesystemen te versterken en preventie mogelijk te maken door middel van traceersystemen en systemen voor vroegtijdige waarschuwing.

De punten 5 tot en met 7 bevatten aanbevelingen aan de lidstaten inzake bewustmaking, gerichte communicatie en het beter bereiken van kwetsbare groepen. Dit kan worden bewerkstelligd door te kiezen voor passende, jongerenvriendelijke informatiekkanalen en in de communicatie gebruik te maken van een herkenbare visuele stijl.

De punten 8 tot en met 11 bevatten aanbevelingen aan de lidstaten over profilering, advies, begeleiding en mentoring. De lidstaten wordt verzocht om de profilerings- en screeninginstrumenten en de gepersonaliseerde actieplannen te verbeteren, waarbij rekening wordt gehouden met de voorkeuren en motivatie van de jongere, de obstakels en achterstanden die hun in de weg staan en de redenen waarom zij werkloos of inactief zijn.

De punten 12 en 13 bevatten aanbevelingen aan de lidstaten over het verbeteren van digitale vaardigheden met voorbereidende opleidingen en over de validatie van leerresultaten. De lidstaten wordt sterk aanbevolen de digitale vaardigheden van alle NEET's die zich in het kader van de jongerengarantie inschrijven te beoordelen en ervoor te zorgen dat alle jongeren een specifieke voorbereidende opleiding wordt aangeboden om hun digitale vaardigheden te verbeteren.

In punt 14 wordt de lidstaten verzocht ervoor te zorgen dat de voorbereidende fase van de jongerengarantie bij- en nascholing vergemakkelijkt met het oog op de vaardigheden die nodig zijn in een veranderende arbeidsmarkt en voor de groene transitie, alsmede vaardigheden op het gebied van ondernemerschap en loopbaanmanagement.

In de punten 15 tot en met 19 wordt de lidstaten aanbevolen gebruik te maken van gerichte en goed doordachte werkgelegenheidsprikkels en prikkels om een eigen onderneming te starten, het aanbod in overeenstemming te brengen met normen voor kwaliteit en rechtvaardigheid en de ondersteuning na plaatsing uit te breiden.

De punten 20 tot en met 26 bevatten aanbevelingen aan de lidstaten inzake partnerschappen, gegevensverzameling en monitoring en het gebruik van middelen. De lidstaten zouden bestaande partnerschappen kunnen versterken en worden verzocht om de protocollen voor samenwerking tussen aanbieders van de jongerengarantie (waaronder onderwijs- en opleidingsinstellingen) en andere sociale diensten (zoals kinderopvang, gezondheidszorg, sociale huisvesting, toegankelijkheidsdiensten) te formaliseren. Het is vooral belangrijk de actieve betrokkenheid van de sociale partners op alle niveaus te waarborgen. De lidstaten wordt verzocht de geïntegreerde dienstenmodellen verder te ontwikkelen, zoals one-stop shops, gezamenlijk casemanagement of multidisciplinaire teams. De lidstaten wordt tevens verzocht de gegevens over de duurzame integratie van jongeren op de arbeidsmarkt te verbeteren en het potentieel van een bredere gegevensuitwisseling te onderzoeken.

In de punten 27 tot en met 31 wordt het voornemen van de Commissie verwelkomd om de steun voor de kwantitatieve monitoring van de jongerengarantieregelingen op basis van het gezamenlijk overeengekomen kader van indicatoren te versterken, de nieuwe mogelijkheden te verkennen die zijn ontstaan door de komende verbeteringen in de EU-arbeidskrachtenenquête en de granulariteit waarmee de NEET-doelgroep kan worden beoordeeld, alsmede toezicht te houden op de uitvoering van de nationale regelingen via de multilaterale bewaking van het Comité voor de werkgelegenheid in het kader van het Europees semester. De Commissie wordt verzocht regelmatig verslag uit te brengen aan het Comité voor de werkgelegenheid over de ontwikkelingen met betrekking tot de uitvoering en de resultaten van de jongerengarantieregelingen en de inspanningen van de lidstaten op het gebied van bewustmaking en communicatie te ondersteunen, en tegelijkertijd de verspreiding van de resultaten en voorbeelden van goede praktijken op EU-niveau te versterken. Goede praktijken helpen andere lidstaten bewezen effectieve maatregelen over te nemen.

Voorstel voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

inzake Een brug naar banen – versterking van de jongerengarantie

en

tot vervanging van de Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292, juncto artikel 149,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In november 2017 hebben het Europees Parlement, de Raad en de Commissie de Europese pijler van sociale rechten afgekondigd, waarin twintig beginselen en rechten zijn vastgelegd om goed werkende en billijke arbeidsmarkten en socialezekerheidsstelsels te ondersteunen. Hierin wordt het recht op billijke en gelijke behandeling wat betreft arbeidsvoorwaarden, toegang tot sociale bescherming en opleiding vastgesteld. Ook wordt daarin gesteld dat de proeftijd van redelijke duur moet zijn en wordt het misbruik van atypische arbeidsovereenkomsten verboden. Beginsel 4 (“actieve ondersteuning bij het vinden van werk”) stelt dat jongeren binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het onderwijs hebben verlaten, recht hebben op vervolgonderwijs, een leerling- of stageplaats of een geschikt baanaanbod.
- (2) In de werkgelegenheidsrichtsnoeren van de lidstaten, die de Raad heeft aangenomen in zijn Besluit 2019/1181 van 8 juli 2019³⁸, en met name richtsnoer 6, worden de lidstaten opgeroepen om de jeugdwerkloosheid en de kwestie van jongeren die geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen (NEET’s) aan te pakken door voortijdig schoolverlaten te voorkomen en de overgang van school naar werk structureel te verbeteren, onder meer door volledige uitvoering van de jongerengarantie.
- (3) De Aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren³⁹ bevat de elementen en criteria voor de validatie van niet-formeel en informeel leren die iedereen in de gelegenheid stellen door niet-formeel en informeel leren verworven kennis, vaardigheden en competenties te laten valideren en een volledige kwalificatie of, in voorkomend geval, een deel ervan te verkrijgen.

³⁸ PB L 185 van 11.7.2019, blz. 44.

³⁹ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

- (4) In Aanbeveling van de Raad van 19 december 2016 tot invoering van bijscholingstrajecten: nieuwe mogelijkheden voor volwassenen⁴⁰ wordt aanbevolen volwassenen met een laag niveau van vaardigheden, kennis en competenties de kans te bieden om overeenkomstig hun individuele behoeften een minimumniveau van lees- en schrijfvaardigheid en digitale en rekencompetenties te verwerven en/of een breder scala van vaardigheden, kennis en competenties te verwerven.
- (5) De Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren⁴¹ roept de lidstaten op de ontwikkeling van elementaire digitale vaardigheden te ondersteunen en te verbeteren en het niveau van de digitale competenties bij alle lagen van de bevolking te verhogen.
- (6) De Aanbeveling van de Raad van 10 maart 2014 inzake een kwaliteitskader voor stages⁴² biedt richtsnoeren voor het aanbieden van hoogwaardige stages en omvat kwaliteitsaspecten die met name betrekking hebben op leerinhoud, arbeidsvoorwaarden en transparantie met betrekking tot financiële voorwaarden en aanwervingspraktijken.
- (7) Daarnaast bevat de Aanbeveling van de Raad van 15 maart 2018 voor een Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen⁴³ 14 essentiële criteria die de lidstaten en belanghebbenden moeten toepassen om hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen te ontwikkelen om zowel de ontwikkeling van werkgerelateerde vaardigheden als de persoonlijke ontwikkeling van leerlingen te waarborgen.
- (8) Verordening (EU) 2019/1700 van het Europees Parlement en de Raad van 10 oktober 2019⁴⁴ voorziet in een gemeenschappelijk kader voor zeven voorheen onafhankelijke gegevensverzamelingen, waaronder de EU-arbeidskrachtenenquête. De geïntegreerde Europese sociale statistieken (IESS) leveren meer gedetailleerde vergelijkingsgegevens over de hele EU op, wat een beter inzicht geeft in de overgang van jongeren van school naar werk. Daardoor kunnen niet alleen hun leer- en werkervaring, maar ook de details over hun individuele achtergrond beter in kaart worden gebracht.
- (9) In zijn conclusies van 15 december 2016 vraagt de Europese Raad om voortzetting van de jongerengarantie. In zijn conclusies van 15 juni 2017 herhaalt de Raad dat het aanpakken van de werkloosheid en inactiviteit onder jongeren een beleidsprioriteit blijft, en geeft hij aan dat de jongerengarantie en het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief een sterke stimulans hebben gegeven aan structurele hervormingen en beleidsinnovatie, en onderstreept hij dat om NEET's te bereiken een sterke, aangehouden inspanning vereist is van nationale overheden alsook sectoroverschrijdende samenwerking.
- (10) In zijn resolutie van 18 januari 2018 over de uitvoering van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief in de lidstaten roept het Europees Parlement de lidstaten op passende en op maat gesneden strategieën in te voeren om alle NEET's te bereiken en om een geïntegreerde aanpak te hanteren om meer geïndividualiseerde ondersteuning en diensten beschikbaar te maken voor jongeren die met meerdere belemmeringen kampen. Het Europees Parlement beklemtoont dat de kwaliteit van

⁴⁰ PB C 484 van 24.12.2016, blz. 1.

⁴¹ PB C 189 van 4.6.2018, blz. 1.

⁴² PB C 88 van 27.3.2014, blz. 1.

⁴³ PB C 153 van 2.5.2018, blz. 1.

⁴⁴ PB L 261I van 14.10.2019.

aanbiedingen in het kader van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief en de jongerengarantie moet worden verhoogd en dringt aan op een toekomstige discussie over de in aanmerking komende leeftijdscategorie.

- (11) De Europese Green Deal⁴⁵ omvat de nieuwe EU-groeistrategie die de EU moet omvormen tot een billijke en welvarende samenleving met een moderne, hulpbronnefficiënte en concurrerende economie, waar vanaf 2050 netto geen broeikasgassen meer worden uitgestoten en de economische groei is losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen.
- (12) Om de economische en sociale schade van de COVID-19-pandemie te herstellen, de Europese economie snel weer op de rails te krijgen, bestaande banen te redden en nieuwe te scheppen, heeft de Europese Commissie op 27 mei 2020 een groot herstelplan voor Europa en het instrument “Next Generation EU” voorgesteld dat het maximale uit de EU-begroting haalt⁴⁶. Deze middelen zijn van cruciaal belang voor de ondersteuning van onder meer kortetermijnmaatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid, waaronder de werkgelegenheid voor jongeren, en voor investeringen in beleidshervormingen op de langere termijn op het gebied van de arbeidsmarkt, de sociale stelsels en de onderwijs- en opleidingsstelsels.
- (13) In 2013, tijdens de vorige economische recessie, bedroeg de jeugdwerkloosheid in de EU (onder 15-24 jarigen) 24,4 % – en in sommige lidstaten zelfs meer dan 50 % – en waren er 6,5 miljoen NEET’s in de leeftijd van 15-24 jaar. Naar aanleiding hiervan werd in april 2013 de Aanbeveling van de Raad tot invoering van een jongerengarantie⁴⁷ aangenomen – een belangrijke gecoördineerde actieve arbeidsmarktmaatregel op EU-niveau.
- (14) De COVID-19-pandemie heeft de EU in een ongekende economische recessie gebracht, die waarschijnlijk opnieuw tot een dramatisch hoge jeugdwerkloosheid en hoge NEET-percentages zal leiden. De economie van de EU zal in 2020 naar verwachting met 7,4 % krimpen – de diepste recessie in haar geschiedenis – en jongeren die zich al in een precaire situatie op de arbeidsmarkt bevinden, zullen het hardst worden geraakt, terwijl degenen die op dit moment op de arbeidsmarkt komen, moeilijker hun eerste baan zullen vinden. Daarom moet de jongerengarantie naar aanleiding van de huidige crisis worden versterkt.
- (15) Jongeren kunnen moeilijkheden hebben op de arbeidsmarkt vanwege de overgangperiodes die zij doormaken in hun leven of doordat zij weinig of geen beroepservaring hebben. Zoals te zien was bij vorige recessies, worden jongeren harder getroffen dan oudere, meer ervaren werknemers. Tijdens de vorige crisis steeg de jeugdwerkloosheid van 16,0 % in 2008 tot een piek van 24,4 % in 2013. Ook jonge vrouwen zullen vaker inactief worden doordat zij zorgtaken op zich nemen (de zorg voor kinderen of hulpbehoevende volwassenen, maar ook vrouwen met andere persoonlijke of familiale verantwoordelijkheden). Zorgtaken wordt voor vrouwen meer dan vijf keer zo vaak als reden voor inactiviteit genoemd als voor mannen. Dit kan leiden tot een bredere werkgelegenheidskloof tussen mannen en vrouwen, met blijvende gevolgen die zich gedurende het hele leven van vrouwen laten voelen.

⁴⁵ COM(2019) 640 final

⁴⁶ COM(2020) 441 final/2; COM(2020) 456 final; COM(2020) 442 final.

⁴⁷ PB C 120 van 26.4.2013, blz. 1.

- (16) Jeugdwerkloosheid en inactiviteit kunnen blijvende littekens achterlaten, zoals een verhoogd risico op toekomstige werkloosheid, lagere toekomstige inkomsten, verlies van menselijk kapitaal en intergenerationele overdracht van armoede. Deze vertalen zich in individuele problemen en brengen directe en indirecte kosten met zich mee voor de samenleving als geheel. Zij versterken ook de regionale ongelijkheden, bijvoorbeeld met jongeren in plattelands- of afgelegen gebieden die niet in staat zijn duurzaam te integreren op de arbeidsmarkt en hun geluk elders beproeven.
- (17) De huidige ontwikkelingen, zoals de automatisering en de digitalisering van de productie en de diensten, blijven de arbeidswereld ingrijpend veranderen. Jongeren zijn oververtegenwoordigd in atypische arbeidsvormen zoals platformwerk of “klussen” (gigs), waarbij soms geen adequate sociale bescherming wordt geboden. Jongeren lopen een groter risico dan anderen hun baan te verliezen als gevolg van automatisering, aangezien startersbanen meestal voor een groter deel automatiseerbaar zijn. Tegelijkertijd scheppen digitale technologieën nieuwe banen en vergroten zij de vraag naar vaardigheden die nodig zijn voor de digitale transformatie in vele sectoren van de economie.
- (18) Nu investeren in het menselijk kapitaal van Europese jongeren zal helpen de sociale markteconomieën van Europa toekomstbestendig te maken, om in te spelen op de demografische verschuivingen en tegelijkertijd het digitale tijdperk en de groei van de werkgelegenheid in de groene economie volledig te omarmen. De Unie zal ten volle de vruchten kunnen plukken van actieve, innovatieve en gekwalificeerde arbeidskrachten en tegelijkertijd de zeer hoge kosten vermijden die worden veroorzaakt door het feit dat jongeren geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen.
- (19) Een versterkte jongerengarantie kan helpen werkgelegenheid te scheppen voor jongeren terwijl de economie zich herstelt van de gevolgen van de pandemie en kan helpen de kansen te benutten die voortvloeien uit de digitale en de groene transitie. Zij kan helpen blijvende schadelijke effecten van de zware recessie te verzachten door bedrijven aan te moedigen werkloze jongeren in dienst te nemen en door opleiding aan te bieden die het makkelijker maakt passende vacatures te vinden voor werkloze en inactieve jongeren.
- (20) De versterkte jongerengarantie zou ervoor moeten zorgen dat alle jongeren een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, vervolgonderwijs, een plaats in het leerlingstelsel of een stage binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten. Om deze ambitie te verwezenlijken, moet zij jongeren in tijden van crisis de weg tonen naar stabiele integratie op de arbeidsmarkt en een groter aantal jongeren, ongeacht hun achtergrond, bereiken en activeren, waarbij niemand buiten de boot valt. Zij zou ernaar moeten streven jongeren te ondersteunen bij het opdoen van werkervaring en de juiste vaardigheden te ontwikkelen voor een veranderende arbeidswereld, met name vaardigheden die relevant zijn voor de groene en de digitale transitie. Leerlingplaatsen spelen hierbij een belangrijke rol. Het aanbod aan leerlingplaatsen en de kwaliteit ervan moeten worden verbeterd om hun rol in de herstelfase te versterken. Leerlingplaatsen bereiden jongeren voor op banen waarnaar veel vraag is en maken de weg vrij naar stabiele integratie op de arbeidsmarkt, ook op lokaal niveau.
- (21) In de aanbeveling van de Raad tot invoering van een jongerengarantie van 2013 hebben de lidstaten toegezegd dat zij ervoor zullen zorgen dat alle jongeren onder 25 jaar binnen een periode van vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het

formele onderwijs hebben verlaten, een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, voorgezette scholing, een plaats in het leerlingstelsel of een stage. Door de leeftijdstranche naar jongeren van 25-29 jaar uit te breiden wordt erkend dat de overgang van school naar werk en een duurzame integratie op de arbeidsmarkt meer tijd in beslag nemen doordat de aard van het werk en de vraag naar vaardigheden veranderen, en wordt erkend dat tijdens de economische neergang als gevolg van de COVID-19-pandemie een groter aandeel van de 25-29-jarigen zonder werk zal komen te zitten en steun nodig zal hebben. Zij sluit ook aan bij de jeugdgerelateerde maatregelen en programma's van de lidstaten, die meestal toegankelijk zijn voor jongeren tussen 15 en 29 jaar.

- (22) NEET's zijn een heterogene groep. Voor sommige jongeren kan feit dat zij NEET zijn erop duiden dat zij een meervoudige diepgewortelde achterstand ondervinden en dat zij zich langdurig hebben teruggetrokken uit de samenleving. Sommige jongeren zijn extra kwetsbaar, bijvoorbeeld omdat zij ontoereikend onderwijs of opleiding hebben genoten, vaak een beperkte sociale bescherming genieten, beperkte toegang hebben tot financiële middelen, onder preciaire arbeidsomstandigheden werken of worden blootgesteld aan discriminatie. Voor anderen is de status van NEET waarschijnlijk slechts tijdelijk, omdat zij een lage drempel tot de arbeidsmarkt hebben en geen inherente kwetsbaarheden vertonen (bv. hooggekwalificeerde jongeren of jongeren die al aanzienlijke werkervaring hebben die nog relevant is). Een versterkte jongerengarantie betekent de erkenning dat sommige NEET's mogelijk een lichtere aanpak nodig hebben dan de intensievere, langduriger en uitgebreidere maatregelen die andere, kwetsbaardere NEET's waarschijnlijk nodig hebben om onevenredige negatieve gevolgen voor kwetsbare jongeren te voorkomen.
- (23) Meer dan een op de vijf jongeren in de EU is niet in staat om een elementair niveau van digitale vaardigheden te bereiken, waarbij laagopgeleide jongeren meer dan drie keer meer kans hebben om slecht te presteren op het gebied van digitale vaardigheden dan hoger opgeleide jongeren⁴⁸. Nu het herstel van de COVID-19-crisis de digitale transitie versnelt, wordt de kloof in digitale vaardigheden een bepalende factor voor de inzetbaarheid van jongeren en hun vermogen om de kansen die deze transitie biedt, te benutten. Gerichte bijscholing helpt jongeren te voldoen aan de toenemende vraag naar digitale vaardigheden.
- (24) Voorbereidende opleiding in de eerste fase vóór de aanvaarding van een aanbod, waarin specifieke vaardigheden zoals digitale of groene vaardigheden aan bod komen, moet deel uitmaken van een versterkte jongerengarantie. Deze praktijkgerichte opleiding kan een springplank zijn naar een volledige beroepsopleiding, een voorproefje geven van de arbeidswereld, of een aanvulling vormen op de bestaande opleiding of werkervaring vóór de start van de aanbieding van de jongerengarantie. Deze voorbereidende opleiding – die geen verlenging van de duur van de voorbereidende fase (vier maanden) met zich mee zou mogen brengen – is kort en informeel en onderscheidt zich daarin van het aanbod van de jongerengarantie.
- (25) Doeltreffende coördinatie en partnerschappen op de diverse beleidsgebieden (werkgelegenheid, onderwijs, jongeren, sociale zaken enz.) zijn van cruciaal belang voor het stimuleren van kwalitatief goede baankansen alsmede onderwijs- en opleidingskansen, leerlingplaatsen en stages. Geïntegreerde diensten (zoals one-stop

⁴⁸ Jaarlijkse gemiddelden over 2019 van de index van de digitale economie en samenleving ("DESI"). De cijfers hebben betrekking op de leeftijdscategorie van 16 tot 29 jaar.

shops of andere modellen) bieden gemakkelijker toegang tot diensten en prestaties en kunnen gemakkelijker flexibele en meer gerichte oplossingen op maat bieden voor jongeren met complexe problemen. Geïntegreerde diensten vereisen een verandering in de werkcultuur, waarbij jongeren centraal worden gesteld in de interventies en administratieve verkokering wordt doorbroken.

- (26) De versterkte jongerengarantie moet worden uitgevoerd door middel van een regeling die bestaat uit ondersteunende maatregelen en moet zijn aangepast aan de nationale, regionale en lokale omstandigheden. Dergelijke regelingen moeten rekening houden met de diversiteit van de lidstaten wat betreft de omvang van de werkloosheid en inactiviteit onder jongeren, de institutionele structuur en de capaciteit van de diverse spelers op de arbeidsmarkt. Ook moeten zij rekening houden met de uiteenlopende situaties op het gebied van overheidsbegrotingen en financiële beperkingen qua toewijzing van middelen, en voortdurend worden gemonitord en verbeterd.
- (27) Steunmaatregelen kunnen uit de middelen van de Unie worden gefinancierd. Het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief 2014-2020 (met een EU-bijdrage van bijna 9 miljard EUR), samen met aanvullende investeringen uit het Europees Sociaal Fonds, is een essentiële bron van EU-financiering om steun te bieden bij de uitvoering van de jongerengarantie. Als onderdeel van het herstelplan voor Europa en het instrument “Next Generation EU” zullen de faciliteit voor herstel en veerkracht en React-EU aanvullende EU-financiering voor werkgelegenheidsmaatregelen voor jongeren verschaffen. Deze inspanningen zullen in de financieringsperiode 2021-2027 worden aangevuld door het Europees Sociaal Fonds Plus, dat het volledige scala van maatregelen op het gebied van werkgelegenheid, onderwijs en opleiding van een versterkte jongerengarantie zal ondersteunen.

BEVEELT AAN DAT DE LIDSTATEN:

- 1) ervoor zorgen dat alle jongeren onder 30 jaar binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten, een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, vervolgonderwijs, een plaats in het leerlingstelsel of een stage, overeenkomstig beginsel 4 van de Europese pijler van sociale rechten.

Het startpunt voor de uitvoering van een aanbod van de jongerengarantie aan een jongere moet de inschrijving bij een aanbieder van een jongerengarantie zijn.

De jongerengarantieregelingen moeten op de volgende richtsnoeren zijn gebaseerd, die zijn gestructureerd rond vier fasen (inventarisatie, outreach, voorbereiding en aanbod) en zijn georganiseerd naargelang de nationale, regionale en lokale omstandigheden, waarbij aandacht wordt besteed aan het geslacht en de diversiteit van de doelgroepjongeren:

Inventarisatie

Inventarisatie van de doelgroep, de beschikbare diensten en de behoeften aan vaardigheden

- 2) de inventarisatiesystemen versterken om een grondiger inzicht te krijgen in de diversiteit van de NEET's, waaronder de tijdelijke NEET's die door de economische recessie zijn getroffen, alsook de NEET's die mogelijk tot een kwetsbare groep behoren;
- 3) de diensten die beschikbaar zijn voor verschillende steunbehoeften inventariseren, met gebruikmaking van lokale prognoses van de vaardigheidsbehoeften (bv. aan de hand van op big data gebaseerde informatie over de arbeidsmarktgegevens) om de vaardigheden te identificeren waarnaar vraag is de arbeidsmarkt, met bijzondere

aandacht voor de specifieke behoeften van de regionale arbeidsmarkt en de belemmeringen voor jongeren die in plattelandsgebieden, afgelegen gebieden of achtergebleven stedelijke gebieden wonen;

Preventie mogelijk maken door middel van traceersystemen en systemen voor vroegtijdige waarschuwing

- 4) de systemen voor vroegtijdige waarschuwing en de traceercapaciteit om personen te identificeren die het risico lopen NEET te worden, versterken en tegelijkertijd bijdragen aan het voorkomen van voortijdig schoolverlaten (bv. door flexibeler leertrajecten en meer werkplekieren), in samenwerking met de onderwijssector, ouders en lokale gemeenschappen, en met de betrokkenheid van de jeugd-, sociale en diensten voor arbeidsvoorziening;

Outreach

Bewustmaking en gerichte communicatie

- 5) moderne, jongerenvriendelijke en lokale informatiekanaalen gebruiken voor bewustmakingsactiviteiten voor jongeren die tijdelijk of langere tijd niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen, met zowel online- als offline-mogelijkheden, en daarbij zorgen voor de participatie van jongeren en plaatselijke jongerenorganisaties;
- 6) een herkenbare visuele stijl gebruiken voor alle communicatie, in voorkomend geval op basis van richtsnoeren van de Commissie, en tegelijkertijd de toegankelijkheid tot begrijpelijke informatie over de verschillende vormen van beschikbare steun verbeteren, bijvoorbeeld via één webportaal in de taal of talen van het land;

Meer aandacht voor de outreach naar kwetsbare groepen

- 7) meer aandacht besteden aan jongeren die langere tijd niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen (bv. jongeren die tot kwetsbare groepen behoren, waaronder die met een handicap), door gebruik te maken van speciaal daarvoor opgeleide bemiddelaars en aanvullende strategieën zoals jeugdwerk, jonge “ambassadeurs” en samenwerking met partners die in contact staan met (specifieke groepen) jongeren. onderzoeken of het voor de moeilijkst bereikbare jongeren mogelijk is te coördineren met de verstrekking van prestaties en mobiele units in te zetten;

Voorbereiding

Profileringsinstrumenten gebruiken voor gepersonaliseerde actieplannen

- 8) de profilerings- en screeninginstrumenten en -praktijken verbeteren om de behoeften en oplossingen op elkaar af te stemmen, door een meerdimensionale, genderbewuste aanpak van profilering en screening vast te stellen waarin rekening wordt gehouden met de voorkeuren en motivatie van de jongeren, de obstakels en achterstanden die hun in de weg staan en de redenen waarom zij werkloos of inactief zijn;
- 9) ervoor zorgen dat aanbieders in het kader van de jongerengarantie over voldoende personeel beschikken, waaronder specifiek opgeleid personeel om de profilerings- en screeninginstrumenten te exploiteren en te verbeteren, en om gepersonaliseerde actieplannen te ontwikkelen waarin rekening wordt gehouden met de individuele behoeften en oplossingen;

Verstrekking van advies, begeleiding en mentoring

- 10) de voorbereidende fase van de jongerengarantie versterken met individueel advies en individuele begeleiding en mentoring door geoefende adviseurs, waarmee tegemoet

wordt gekomen aan de behoeften van de betrokkene en de nodige aandacht wordt besteed aan vooroordelen op grond van geslacht en andere vormen van discriminatie. de NEET's voorbereiden op de veranderende aard van werk, zij het via loopbaanadvies of steun bij ondernemerschap, waarbij individuele steun, motivatiewerk, belangenbehartiging en/of ondersteuning door leeftijdsgenoten worden aangeboden aan jongeren die langere tijd niet werken en geen onderwijs of opleiding volgen;

- 11) zorgen voor een meer holistische benadering van advies, begeleiding en mentoring door jongeren door te verwijzen naar partners (bv. onderwijs- en opleidingsinstellingen, sociale partners, jongerenorganisaties, dan wel jeugdwerk of sociale diensten), die hen kunnen helpen andere belemmeringen om een baan te vinden uit de weg te ruimen;

Verbetering van digitale vaardigheden door voorbereidende opleiding

- 12) de digitale vaardigheden van alle NEET's die zich inschrijven beoordelen met behulp van het European Digital Competence Framework (DigComp) en de beschikbare (zelf)beoordelingsinstrumenten en ervoor zorgen dat alle jongeren, aan de hand van de lacunes die daarbij naar voren komen, een specifieke voorbereidende opleiding krijgen om hun digitale vaardigheden te verbeteren.
- 13) zorgen voor de validatie en erkenning van (niet-formele, informele) leerresultaten van de voorbereidende opleiding met behulp van validatieregelingen die zijn geïntegreerd in de onderwijs- en opleidingsstelsels, bestaande instrumenten zoals Europass, alsook met micro-credentials om een meer modulaire aanpak voor het accumuleren van leerresultaten mogelijk te maken;

Andere belangrijke vaardigheden beoordelen, verbeteren en valideren

- 14) ervoor zorgen dat de voorbereidende fase van de jongerengarantie bij- en omscholing vergemakkelijkt die gericht zijn op groene vaardigheden, ondernemersvaardigheden en vaardigheden op het gebied van loopbaanmanagement, waarbij gebruik wordt gemaakt van bestaande competentiekaders, (zelf)beoordelingsinstrumenten en validatie-instrumenten om jongeren te helpen kansen in groeiende sectoren te benutten en hen voor te bereiden op de behoeften van de veranderende arbeidsmarkt;

Aanbod

Werkgelegenheidsprikkels en prikkels om een eigen onderneming te starten succesvol toe passen in de economische recessie

- 15) gebruikmaken van gerichte en goed doordachte werkgelegenheidsprikkels — zoals loonsubsidies, aanwervingsbonussen, verlaging van de socialezekerheidsbijdragen, belastingvoordelen of invaliditeitsuitkeringen — en prikkels om een eigen onderneming te starten, om goede kansen te creëren voor de duurzame integratie van jongeren op de arbeidsmarkt;

Aanpassing van het aanbod aan bestaande normen met het oog op kwaliteit en rechtvaardigheid

- 16) zorgen dat vacatures voldoen aan de desbetreffende beginselen van de Europese pijler van sociale rechten, teneinde het recht op een billijke en gelijke behandeling wat betreft arbeidsvoorwaarden, toegang tot sociale bescherming en opleiding, een redelijke duur van de proeftijd en het verbod op misbruik van atypische arbeidsovereenkomsten te waarborgen;

- 17) jongeren weer op weg helpen naar onderwijs en opleiding door het aanbod van het vervolgonderwijs te diversifiëren (bv. met flexibele leertrajecten, werkplekleren, overbruggingsprogramma's en tweedekansprogramma's), waarbij de validatie van niet-formeel en informeel leren wordt gewaarborgd;
- 18) meer steun verlenen voor leerlingplaatsen en ervoor zorgen dat het aanbod voldoet aan de minimumnormen die zijn vastgesteld in het Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen;
- 19) ervoor zorgen dat het stageaanbod voldoet aan de minimumnormen van het kwaliteitskader voor stages;

Ondersteuning na plaatsing en toepassing van feedback

- 20) de blijvende ondersteuning na plaatsing uitbreiden om gepersonaliseerde actieplannen zo nodig aan te passen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van feedback na plaatsing om de kwaliteit van het aanbod te waarborgen;

Horizontale factoren

Het mobiliseren van partnerschappen

- 21) partnerschappen versterken, op alle overheidsniveaus, tussen aanbieders van jongerengaranties en belanghebbenden, zoals werkgevers, onderwijs- en opleidingsinstellingen, sociale partners, jeugdwerk, verstrekkers van solidariteit en maatschappelijke activiteiten, jongerenorganisaties en andere maatschappelijke organisaties; protocollen voor samenwerking tussen aanbieders van jongerengaranties en andere sociale diensten (zoals kinderopvang, gezondheidszorg, sociale huisvesting, toegankelijkheidsdiensten) formaliseren;
- 22) de verdere ontwikkeling van geïntegreerde dienstenmodellen bevorderen, zoals one-stop shops, gezamenlijk casemanagement of multidisciplinaire teams, die partnerschappen versterken en een centraal contactpunt voor jongeren mogelijk maken;

De gegevensverzameling en de monitoring van de regelingen te verbeteren

- 23) zich meer inzetten om de follow-upgegevens te verrijken door de systemen te versterken die de mogelijkheid bieden jongeren te traceren na het aanvaarden van een aanbod en na de afsluiting van dat aanbod, om de duurzame integratie op de arbeidsmarkt op de lange termijn te monitoren;
- 24) met inachtneming van de regels inzake gegevensbescherming een bredere uitwisseling van de tracerings-, profilerings- en follow-upgegevens tussen de partners van de jongerengarantie bevorderen ter verbetering van de steun, wat met name van belang is voor het welslagen van interventies voor kwetsbare NEET's;

Ten volle en optimaal gebruikmaken van de middelen

- 25) voldoende nationale middelen uittrekken voor de uitvoering van de beleidsmaatregelen die zijn voorgesteld in het kader van de versterkte jongerengarantie en ervoor zorgen dat deze goed worden afgestemd op de individuele behoeften van elke jongere;
- 26) ten volle en optimaal gebruikmaken van de bestaande EU-instrumenten in het kader van het cohesiebeleid, met name het YEI, het ESF en het EFRO (2014-2020), en een aanzienlijk deel van de in het kader van React-EU, het ESF+ en het EFRO (2021-

2027) verstrekke aanvullende middelen vrijmaken om de werkgelegenheid onder jongeren te ondersteunen, werkloosheid en inactiviteit onder jongeren te voorkomen en relevante beleidshervormingen door te voeren;

- 27) het volledige potentieel benutten om nationale financiering aan te vullen met andere EU-financieringsbronnen die kunnen bijdragen tot de uitvoering van de versterkte jongerengarantie, met name de faciliteit voor herstel en veerkracht, het Elfpo, InvestEU, het AMIF, het Erasmus+-programma en het instrument voor technische ondersteuning;

IS INGENOMEN MET HET VOORNEMEN VAN DE COMMISSIE OM:

De gegevensverzameling en de monitoring van de regelingen te verbeteren

- 28) de kwantitatieve monitoring van de jongerengarantieregelingen te blijven ondersteunen op basis van het gezamenlijk overeengekomen kader van indicatoren en in voorkomend geval aanpassingen voor te stellen naar aanleiding van de huidige aanbeveling van de Raad;
- 29) vanaf 2022 de mate waarin de NEET-doelgroep wordt beoordeeld te verbeteren, waarbij wordt geprofiteerd van de verbeteringen in de EU-arbeidskrachtenenquête als gevolg van Verordening (EU) 2019/1700;

Bewaking van de uitvoering

- 30) toezicht houden op de uitvoering van de jongerengarantieregelingen overeenkomstig deze aanbeveling via de multilaterale bewaking van het Comité voor de werkgelegenheid in het kader van het Europees semester;
- 31) in het kader van het Europees semester regelmatig samenwerken met de lidstaten om te zorgen voor de monitoring van een continue nationale investering in jeugdwerkloosheidsbeleid en -programma's; waar nodig, landspecifieke aanbevelingen aan de lidstaten doen;
- 32) regelmatig verslag uitbrengen aan het Comité voor de werkgelegenheid over de ontwikkelingen met betrekking tot de uitvoering en de resultaten van de jongerengarantieregelingen;

Bewustmaking en gerichte communicatie

- 33) de ondersteuning van de inspanningen van de lidstaten op het gebied van bewustmaking en communicatie versterken en de verspreiding van de resultaten en voorbeelden van goede praktijken tussen de lidstaten opvoeren.

De Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie wordt vervangen.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*